

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Quadragesimæ ieiunium stricte obseruatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

S. Chrysoft.
hom. 2, de
ieiunio.

VI.
QVADRAGE-
SIMAE IEIUNI-
VM STRICTE
OBSERVATVM.

Pfal. 26.

conscenso suggestu, poposcit calicem aquæ frigidæ & paululum
farinæ insperfit, mox de glechone admiscuit, quod est vel pulegij
siluestris, vel leguminis genus. Deinde, epoto calice, discessit, nec
verbum addidit: hoc pacto innuens, ita demum ciuitatem caritu-
ram seditionibus, si, repudiatis delicijs, assuesceret paruo contenta
esse. Hinc, apud Eremitas, nullæ lites, quia nullæ comptationes;
hinc animi domiti & patientes, quia corpora abstinentijs stringun-
tur, ne insolescant. *His, qui bellicis rebus exerceantur*, ait S. Chryso-
stomus, *quique palæstris luctando desudant, conuenit ut ciborum copia red-
dant se ipsos corpulentos & obesos; videlicet, quò validioribus nervis la-
bores queant capessere. Contra verò, quibus non est colluctatio aduersus
carnem & sanguinem, sed aduersus principatus, aduersus potestates, ad-
uersus mundi rectores tenebrarum harum, aduersus spirituales malitias;
hos oportet per sobrietatem, ad ieiunium, ad certamen exerceri. Leuius
periculum est, si quis Rhipsaspis appelletur, quòd clypeum in acie abiecerit;
quàm si magnam illam armaturam ieiunium videatur abiicisse.*

Hac de caussa, (vt ad historiam redeamus) in monasterio, ad
quod Zosimas ab Angelo missus est, moris erat, vt primæ hebdo-
madæ ieiuniorum Dominicâ die, Ascetæ singuli diuinis sacramen-
tis muniti, atque Christi corpore & sanguine pasti, modicoque cibo
refecti, vnà in oratorium conuenirent, & flexis poplitibus, oratio-
neque ardenti ad Deum fusa, se inuicem consalutarent, Abbatemq;
amanter amplexi benedictionem solennem peterent. Patefactis in-
de monasterij foribus, clara voce cantantes exibant. Cantabant
autem: *Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo? Domi-
nus defensor vite mee, à quo trepidabo?* Vix vnus, aut alter, in rerum
custodiam, domi manebat. Ceteri, aut caricas, aut palmæ fructus,
dactylos, aut legumina, aut etiam nihil, præter vestem, secum effe-
rebant, propria quadra, hoc est, thymbra & solis radicibus ac her-
bis victuri. Ibant autem trans Iordanem, non vt conchas legerent,
aut vt sciuros caperent, sed ita, vt à se quisque vago pede discede-
rent, neque vllus in alterius conspectum veniret. Nempe soli diui-
nis meditationibus, cantui sacro, ac ieiunijs vigilijsque tantò im-
pensiùs vacare potuerunt. Sic verbis, cibus, potibus, somno, &
omni solatio humano abstinentes, omnes ieiuniorum dies, asper-
timè celebrabant, nec, nisi ante viuificum Dominicæ Resurrectionis
diem

diem, ad monasterium reuertebantur. O quantum ab his distant nostri seculi ieiunia? Multi nunc dubitant, an ad ieiunia obligentur; multi cum vel noctu se se maximè abstinere existimant, tantum panis, opsonij, aut lactucæ absumunt, quantum illi sanctissimi viri, cum sunt, in ipsa Paschatis festiuitate, epulati. Multi potu famem suffocantes, quia ne buccam quidem panis, inter bibendum, attingunt, de ieiunio sibi plaudunt, postquam, vna computatione viginti quinque albæ cereuisiæ mensuras, per vnum ventrem percolarunt. Nempe apud eos, apud quos, *qui plus biberit, fortior computatur: vomunt, vt bibant, bibunt, vt vomant*, ait S. Hieronymus, & sæpè etiam, vt animam euomant.

S. Hieronymus
in ep. ad Tit.
cap. i.

Zosimas, more cæterorum, Iordane transito, non solum vigilijs, ieiunijs, & assidua ad Deum oratione se se exercebat; verum etiam jam discere exercitationes religiosas, quàm docere paratior, viginti dierum itinere, per omnia inuia & auia discurrebat, vt aliquem virtutis magistrum, in desertissima solitudine, reperiret. Solebat autem, constituto diei tempore, figere cursum, & vel stans psallere, vel genu flexo orare ad Orientem. Peracta igitur tanta via, ita oranti, vmbra quædam humani corporis, ad dexteram, apparuit; qua percussus, Orcinum aliquem spiritum esse existimans, cruce se muniuit. Videbatur autem vmbra illa tanto terribior, quia in corpus quouis Æthiope nigrius, capillos demittebat à vertice, niue candidiores; qui tamen vltra ceruicem non defluebant, vt cani leonis iubæ viderentur. Cruce munitum timor omnis deserebat; venitque in spem Magistri tantopere expetiti adipiscendi. Sed spem illico turbauit fuga vmbre se protinus subducentis, tantoque magis Occidentem versus celerantis, quantò ille magis sequebatur fugientem. Acuit desiderium vires, & tardam senectutem velocem fecit, pedibusque alas addidit, cupiditas alloquendi; adeò vt properantem pœnè assequeretur. Iamque ita propinquus, vt audiri posset, lacrimans clamauit: *Cur me fugis decrepitem ac peccatorem, serue Dei? Verè sustine me, per Deum, quicumque es, pro cuius nomine hanc inhabitas solitudinem. Sustine me infirmum & indignum. Sustine me pro spe, quã habes pro tanti laboris remuneratione. Sta, & tribue orationem, & benedictionem seni, per Deum, qui neminem aliquando proiecit.* Hæc atque alia talia clamauit, suspirijs, & lachrymis intermixtis

VII.
ZOSIMAS MVL-
LIEREM IN-
COGNITAM IN
SOLITVDINE
REPERIT.